

نورا حسینی؛ قرار است دور ساختمان استوانه‌ای‌شکل تئاتر شهر را حصارکشی کنند. مدیران شهری می‌گویند تصمیم نهایی را تا پایان سال می‌گیرند اما به نظر می‌آید تا پایان سال شکل و شمایل حصارکشی نهایی می‌شود و سازمان زیاسازی هم مأموریت طراحی این حصارها را دارد.

مدتی است که مدیران و برخی از هنرمندان تئاتر موضوع احیای حصارهای قدیمی مجموعه تئاتر شهر را دنبال می‌کنند؛ حصارهایی که در زمان حضور غلامحسین کرپاسچی در شهرداری تهران هم‌زمان با حذف حصارهای بوستان‌های پایتخت برداشته شد. فضای اطراف مجموعه تئاتر شهر فضایی ناامن است. دیوارهای دودگرفته، کاشی‌های ناپدیدشده، معتادانی که دورتادور این بنای فرهنگی گوشه‌ای خوابیده‌اند، دلایلی است که این هنرمندان برای درخواستشان مطرح می‌کنند. مخالفت‌های برخی مدیران شهری در دوره گذشته باعث شد این پیشنهاد اجرایی نشود اما با تغییر مدیریت بازم پرونده حصارکشی از سوی هنرمندان به جریان افتاد. این هفته دو عضو کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای شهر تهران به مجموعه تئاتر شهر رفته‌اند و مدیران این مجموعه نیز اسلایدها و نمونه‌های تصویری با موضوع معضلات و بزهکاری فضای پیرامونی مجموعه تئاتر شهر ام‌ا ز خرید و فروش و استعمال مواد مخدر و قه‌م‌کنشی و… را پخش کرده‌اند، قادر آشنا، مدیرکل هنرهای نمایشی هم درخصوص ضرورت تعیین حریم اطراف این مجموعه با توجه به اهمیت این موضوع به‌منظور حفظ سلامت و آرامش افرادی که در این مجموعه تردد دارند و همچنین حرمت و جایگاه این ساختمان که به ثبت ملی نیز رسیده، توضیحاتی داده است. او هدف اصلی را امنیت مخاطبان تئاتر در این فضا عنوان کرده است. علی‌رضا نادعلی، سخنگوی شورای اسلامی شهر تهران هم گفته است که شکل شهر دچار این وضعیت نامناسب و معضلاتی از این دست است و دیدن این صحنه‌ها برای من به‌واسطه فراموشی و آندم‌آز گذشته‌های به این مجموعه بسیار غم‌انگیز است. به اعتقاد من حصارکشی تا حدی می‌تواند از معضلات موجود جلوگیری کند، بااین‌حال ما در شورای شهر و شهرداری تهران به آخرین دستاوردها در این زمینه نیاز داریم و درصورتی‌که به این نتیجه برسیم که باید حریمی برای اطراف مجموعه تئاتر شهر تعیین شود، باید برای آن طراحی مناسب و درخور داشته باشیم و درصورتی‌که طراحی درست باشد، نیاز است تا دستگاه‌های مختلف اع‌ماز انتظامی و امنیتی را نیز برای این موضوع بسیج کنیم. سیداحمد علوی، عضو شورای شهر تهران هم در گفت‌وگویی به ایسا گفته است: مقرر شد تا شهرداری منطقه ۱۱ به همراه سازمان زیاسازی مسئول بررسی احداث حصار اطراف تئاتر شهر شوند و همه جوانب امر را بررسی کنند. پیشنهاد ما این بود که حصار به شکلی طراحی شود که به هویت بصری تئاتر شهر لطمه وارد نکند. در کنار هویت بصری موضوع استفاده‌کنندگان از پارک دانشجو نیز مطرح است که این حصار نباید مزاحمتی برای شهروندان جهت استفاده از پارک ایجاد کند. موضوع آسیب‌های اجتماعی تبدیل به یک دغدغه برای آنان شده و امیدواریم احداث حصار بتواند از مشکلات موجود در اطراف تئاتر شهر بکاهد. این درحالی است که حصارکشی اطراف تئاتر شهر مخالفان جدی‌ای دارد. به گفته حسن خلیل‌آبادی، عضو شورای پنجم شهر تهران آسیب‌های اجتماعی با حصارکشی برطرف نمی‌شود.

احیای سیاست حصارکشی به بهانه آسیب‌های اجتماعی

بازگشت حصارها به شهر

او با بیان اینکه فضای اطراف مجموعه تئاتر شهر یک فضای عمومی برای تمام مردم شهر تهران است و یکی از باتوق‌های فرهنگی شهر محسوب می‌شود، گفت: نمی‌توان با دیوارکشی آسیب‌های اجتماعی را از این محدوده دور کرد. اگر با حصارکشی و دیوار آسیب‌های اجتماعی حل‌شدنی بود که این اتفاق در زندان‌ها می‌افتاد. به گفته خلیل‌آبادی، تفکر حصارکشی برای دورکردن آسیب‌های اجتماعی یک تفکر قدیمی است. برای حل مشکلات اجتماعی ما نیاز به مطالعه و راهکارهای کارشناسی داریم. او با اشاره به اینکه مگر می‌توان مکان عمومی شهر را به مکانی خصوصی و اختصاصی تبدیل کرد، گفت که این حصارکشی‌ها به نمای این بنای تاریخی هم لطمه می‌زند، مگر مجموعه فرهنگی که در حریم این مجموعه ساخته شد، به سیما و منظر این بنا لطمه نزد؛ این دیوار یا حصار هم حتما نمای این بنا را تحت تأثیر قرار می‌دهد. خلیل‌آبادی پیشنهاد کرد: حضور اهالی فرهنگ و هنر با اجرائ برنامه‌های هنری و استفاده از کاربری‌های فرهنگی و هنری می‌تواند امنیت را به این مجموعه بازگرداند. ناصر امانی، عضو شورای شهر ششم هم با تأکید بر اینکه هنوز تصمیمی برای حصارکشی بر دور مجموعه تئاتر شهر گرفته نشده است، گفت: درخواست اهالی هنر برای جلوگیری از تردد افراد آسیب‌دیده اجتماعی در این محل منجر به پیگیری برخی از اعضای شورای شهر شده اما اینکه این حصارکشی عملی است یا نه و مدیریت شهری آن را اجرایی می‌کند، مشخص نیست و قول قطعی در این زمینه داده نشده‌ است. وی ادامه داد: موضوع آسیب‌های اجتماعی را باید ریشه‌ای حل کنیم و اینکه دور مجموعه‌ای حصارکشی کنیم، سیاست مناسبی نیست و اگر با این موضوع باز شود، تعداد اماکنی که

دستگیری ورد مرز مهاجران افغانستان ادامه دار د

افغان بگير د اوج

پيمان حقيقت طلب، **مدير پژوهش انجمن دياران**

د راه تدميد مدارك به وجود می‌آيد. به عنوان مثال در سال جاری تسلط طالبان بر افغانستان و نيمه‌تعطيل شدن سفارت افغانستان در تهران تبديل به مانعی در تدميد گذرنامه‌های مهاجران افغانستاني شده است. نبروهای کاری فصلي عمدهٔ مهاجران افغانستاني هستند که با تاسب نیاز بازار کار ايران به نبروهای غيرماهر در فصل‌ها و ماه‌های اول سال به ايران می‌آيند و در صورت رکورد اقتصاد و يا اتمام کارشان به کشور خود برمی‌گردند. دسته دوم مهاجران عموما به دليل گران‌بودن ويزای ايران و عدم صدور سهل و راحت ويزای کاری از سوی کنسولگری‌های ايران به صورت غيرقانونی اهالی کشورهای آمريکای مرکزی در آمريکا در دوره رياست جمهوری ترامپ اعتراضات حقوق‌بنشتری بسياری از مردم آمريکا و ساير کشورها را برانگیخت. در دهه‌های گذشته همواره برخورد غيرانسانی نبروهای گارد مرزی آمريکا با مهاجران غيرقانونی در مرزهای جنوبی اين کشور به‌عنوان موارد نقض حقوق بنشر در اين کشور مطرح و مورد اعتراض جامعه جهانی بوده است. در ايران نیز متولای برخورد با حضور غيرقانونی مهاجران غيرايرانی، پلیس و نیروی انتظامی است. دستگیری مهاجران غيرقانونی از اين دريچه عملی شايسته و منطقی است. ورود و حضور غيرقانونی اتباع خارجی در کشور افزون بر آسیب‌های اجتماعی و اقتصادی در نگاهي کلان‌تر آسیب‌های امنیتی نیز برای جامعه ايران به همراه خواهد داشت؛ اما سوالاتی که در اينجا مطرح می‌شود، اين است که آیا سازوکار ورود قانونی مهاجران به ايران مهیاست؟ آیا مهاجرانی که سال‌ها در ايران سکونت دارند، می‌توانند به‌راحتی مدرک اقامتی خود را تدميد کنند و به مهاجر غيرقانونی تبديل نشوند؟ آیا اساسا نحوه برخورد دستگاه‌های دولتی و متولی امور مهاجران در جهت قانونی‌سازی مهاجران استی یا اینکه با ایجاد انواع دردرسرها آنها را به سوزن غيرقانونی شدن سوق می‌دهند؟ مهاجران قانونی در ايران از چه امتيازاتی بهره‌مند هستند که مهاجران غيرقانونی تشويق به حضور قانونی شوند؟ آیا مهاجران قانونی حق برخورداری از کارت بانکی، سيم‌کارت، گواهينامه و ساير حقوق اولیه شهروندی را دارند که بتوان گفت، قانونی‌بودن بر غيرقانونی‌بودن مريت دارد؟ آیا مهاجرانی که در ايران متولد و بزرگ شده و هرگز افغانستان را ندیده از منظر قوانين ايران حقی بينشتر از یک مهاجر تازه‌وارد غيرقانونی دارد؟ آیا مهاجرناميدن کسی که نه تنها پدر و مادرش بلکه پدربزرگ و مادر بزرگش هم متولد و بزرگ شده‌اند مهاجران محسوب نيست؟ آیا دستگیری و رد مرز مهاجران غيرقانونی و غيررسمی در ايران با حفظ احترام و کرامت انسانی صورت می‌گیرد؟ پاسخ به اين سوالات است که مشخص می‌کند چرا به طرح جمع‌آوری مهاجران غيرقانونی در ايران، «افغان‌بگير» گفته می‌شود.

مهاجران حاضر در ايران در یک نگاه کلان به دو دسته تقسيم می‌شوند: مهاجرانی مقیم در ايران و نبروهای کاری فصلي. مهاجران مقیم در ايران کسانی هستند که سابقه حضورشان در ايران به بیش از ۱۰ سال می‌رسد یا اینکه خود در ايران متولد و بزرگ شده‌اند. اين مهاجران در بهترين حالت افق برنامه‌ریزی یک‌ساله دارند و می‌توانند سابقه سالانه مدارک اقامتی خود را با اما و اگرهای فراوان تدميد کنند. چراکه هر سال مواعظ جدیدی

جامعه

این درخواست را از مدیریت شهری دارند، زیاد می‌شود و این با سیاست‌های اعلام‌شده از سوی مدیران شهری برای حل ریشه‌ای آسیب‌های اجتماعی متضاد است و ما باید مشکل را حل کنیم نه مشکلات را کاتالیزه کنیم. اعضای دوره پنجم شورای شهر هم در زمان طرح این موضوع با آن مخالف بودند. زهرا نژادبهرام در زمانی که این طرح حصارکشی مطرح شد، در واکنش به آن گفت که حصارکشی دور تئاتر شهر مثل این است که پل‌های عابر پیاده را تعطيل کنیم؛ چون ممکن است آسیب اجتماعی داشته باشد».
حجت نظری هم این اقدام را برابر با «ایزوله‌کردن» که بخش از شهر قلمداد کرده بود.
علی اعطا هم در همان زمان در نظقی پیش از دستور گفت واقعیت این است که مجموعه تئاتر شهر و محوطه آن وضعیت مناسبی ندارد. چگونه می‌توان دغدغه هنرمندان به‌عنوان نخستین ذی‌نفعان این مجموعه را نادیده گرفت؟ تئاتر شهر، خانه اهالی تئاتر است و وقتی هنرمندان از فضای ناامن و ناایمن پیرامون این خانه از مدیریت شهری گلایه می‌کنند، نمی‌توان نسبت به آن بی‌تفاوت بود. اما در این میان نکات دیگری نیز هست که نمی‌توان در جایگاه نمایندگی شهروندان آن را نادیده گرفت. در هفته‌های اخیر، در برخی رسانه‌های مطالعی در رابطه با ضرورت ایجاد حائل فیزیکی میان محوطه‌های شهر و پیرامون آن مطرح شده است. برخی از مدیران، در توجه این سخن استدلال می‌کنند که امنیت و ایمنی در محوطه پیرامون تئاتر شهر کاهش پیدا کرده است، پس باید این محوطه محصور شود. به گفته اعطا چنین مواضعی البته در سال‌های پیش نیز مطرح شده است. محوطه پیرامون تئاتر دچار آسیب‌هایی است و نمی‌شود نافی آن شد. برخی از رفتارهای ناهنجار که آنجا انجام می‌شود، در شأن آن نقطه از شهر نیست. از دیگرسو، مجموعه‌ای از رفتارها و اقدامات توسط برخی، تئاتر شهر به‌عنوان یک اثر ثبت‌شده در فهرست ملی را در معرض تخریب قرار داده است و نمی‌توان نسبت به آن بی‌توجه ماند و صرفاً نظاره‌گر بود. اما اینکه چه راهکاری می‌توان آندیشید، این راهکار حتما جاسازی محوطه تئاتر شهر از شهر نیست. تئاتر شهر چنانکه از نامش پیداست، متعلق به شهر است و همین نکته که در مهم‌ترین تقاطع شهر که کانون و قلب فرهنگی، هنری و دانشگاهی شهر نیز هست، چنین شخصیتی به آن داده است.

اعطی پیشنهاد کرده بود: ایجاد حصار فیزیکی میان محوطه تئاتر شهر و فضای عمومی شهر، پیام نامناسبی به شهروندان می‌دهد. ممکن است گفته شود این اقدام برای کنترل آسیب‌های اجتماعی و تأمین ایمنی و امنیت لازم است. اما صحیح‌تر این است که تأمین ایمنی و امنیت این مجموعه از طریق مدیریت فضای عمومی و رونق‌بخشی به آن و تعریف رویداد در آن صورت بگیرد. حصارکشی، ارتباط شهروندان و هنرمندان را مخدوش می‌کند. توجه کنیم که اصلا مکان‌یابی این ساختمان در این نقطه از شهر و طراحی آن با این ایده که در یک فضای شهری واقع شود، پیام روشنی دارد. پیام آن این است که باید بین فضای شهری و شهروندان با هنر و اهالی هنر ارتباط مستمر وجود داشته باشد. ایجاد دیوار و حصار، چه به لحاظ کارکردی و چه به لحاظ نمادین، مخدوش‌کردن ارتباط شهروندان و اهالی هنر است.

پناهندگان روز در ایران از تابستان امسال روزانه چهار تا پنج هزار پناه‌جوی افغانستانی به‌صورت غیررسمی وارد ایران شده‌اند و در چهار ماه اخیر حدود ۵۱۵ هزار نفر به جمعیت مهاجران افغانستاني بدون مدرک در ایران اضافه شده است. کشورهای اروپایی برای تقبل هزینه‌های پناه‌جویان جدید به ایران وعده‌هایی داده‌اند و برخی کشورها مانند کره جنوبی نیز کمک‌هایی کرده‌اند.

اما نکته این است که تقریبا تمامی این مهاجران تازه‌وارد به‌صورت غيرقانونی و از طریق شبکه افغان‌کشی وارد ايران شده‌اند. از سویی دیگر به گواه آمارهای سازمان جهانی مهاجرت، دستگیری و رد مرز مهاجران افغانستاني در چند ماه اخیر رکوردی بی‌سابقه را ثبت کرده است. تا ۲۷ اکتبر سال ۲۰۲۱ مجموعاً یک میلیون و ۳۷۱ هزار و ۷۵۷ مهاجر بدون مدرک افغانستاني از مرزهای ايران به افغانستان بازگشته‌اند. این رقم به‌طور متوسط سالانه ۵۵۰ هزار نفر بود و در سالیان قبل که شاهد وضعیت وخیم اقتصادی در ايران بودیم، به حداکثر ۹۰۰ هزار نفر رسیده بود. این بازگشت‌ها به دو صورت داوطلبانه و رد مرز توسط پلیس صورت می‌گیرند. در سالیان قبل به‌طور متوسط ۳۰۰ هزار نفر توسط پلیس رد مرز می‌شدند. امسال این رقم دو برابر شده که نشانگر افزایش پدیده «افغان‌بگير» است. گویی سربازانی که باید در مرزها جلوی ورود پناه‌جویان را می‌گرفتند ترجیح می‌دهند که در داخل شهرها و روستاهای ايران «افغان‌بگير» کنند. در بیان کاری آخر سال نیروی انتظامی هم تعداد مهاجران رد مرز شده به‌عنوان یک موفقیت ذکر خواهد شد. بخش عمده‌ای از زیادشدن آمار رد مرز به‌خاطر دستگیری مهاجران در مسیر مهاجرت به ايران توسط پلیس است؛ اما مشاهدات میدانی حاکی از این است که «افغان‌بگير» در داخل شهرهای ايران هم شدیدتر شده است.

افغان بگير شدن در ایران هم شایه

لیلا کریمی می‌کند و می‌گوید: شوهرم را بردند. شوهرم را کتک زدند و بردند. لیلایک زن ایرانی است. شوهر افغانستاني‌اش تنها سربانه زندگی‌اش است. پدر ندارد. مادرش پیر است. می‌گوید: برای دختر شش‌ساله‌ام درخواست شناسنامه داده بودم. پرونده داشت. یک سال پیش پرونده تشکیل دادم. هرچه زنگ زدم و رفتم آدم گفتند نوبت نشده. شوهرم پاسپورت داشت. اما ویزایش پذیرش مردم ایران را باور دارند و حتی خیلی از اتانی که به کشورهای غربی رفته‌اند مقایسه رفتار مردم ايران با مهاجران را نژادپرستانه نمی‌دانند. اما برخوردهایی از نوع افغان‌بگير است که باعث می‌شود انگ ژن‌آدرستی ریخته‌اند سرش و زدند و بردندش وارمین. زنگ زد به من گفت دادرش در مرز می‌کنند. من رفتم وارمین. اردوگاه عسکرآباد، نگهبان آنجا بداخلاق بود. هرچی مدرک داشتم از وزارت کشور و وزارت امور خارجه با خودم بردم. نگهبان گفت فقط ویزا بیاور. ویزا بیاوری شوهرت آزاد می‌شود. وگرنه رد مرز. گفتم من یک زن ایرانی‌ام. پدر ندارم. شوهرم تنها سربانه من است. پاسپورت دارد. ویزا ندارد. به خاطر من آزادش کنید. من بدبخت می‌شوم این‌طوری. نگهبان گفت تو غلط کردی با په افغان ازدواج کردی. برو ویزا بیاور. وگرنه رد مرزش می‌کنیم.

لیلا کریمه می‌کند و می‌گوید: شوهرم دارد رد مرز می‌شود. من ویزا از کجا گیر بیاورم؟ و واقعا هم هیچ راه‌حلی برای تدميد اقامت شوهرم لیبلا وجود ندارد. «افغان‌بگير» تر و خشک را هم می‌سوزاند. مهاجران افغانستاني شاید دسته‌های مختلفی داشته باشند. اما برای قانون، مهاجری که همین امروز با بزوهای افغان‌کش از مرز نیمروز برای اولین بار وارد خاک ايران می‌شود با مهاجر افغانستاني که در ايران متولد شده و همسر ایرانی دارد هیچ تفاوتی ندارند… در این مورد آواره شده‌اند. براساس برآوردهای شورای

یکشنبه ۵ دی ۱۴۰۰

خبر

در نشست خبری وزیر آموزش و پرورش مطرح شد صحبت با مراجع ذی‌ربط درباره وضعیت معلمان بازاداشتی

● اولین نشست خبری وزیر آموزش و پرورش برگزار شد و او درباره اعتراضات اخیر معلمان و بازداشت آنها توضیحی‌نا را ارائه کرد. یوسف نوری در نخستین نشست خبری‌اش با اصحاب رسانه به پنج محور برنامه‌هایش اشاره کرد و گفت: بیش از چندین جلسه با نهادهای دولتی و بیرونی برگزار شده است و قطعاً برای حاکمیت و استقرار عدالت باید تلاش بسیاری انجام شود. مجوز اولیه بیش از ۳۴ هزار استخدام را گرفته‌ایم که در مناطق مرزی، عشایری و مناطقی که مدت‌هاست به علت عدم استقرار توزیعی و ترمیمی در این وضعیت هستند، بتوانیم جذب نیرو داشته باشیم. در بودجه امسال سرانه آن بخش‌ها را جدی دیده‌ایم. وزیر آموزش و پرورش با اشاره به رتبه‌بندی معلمان اظهار کرد: گفته شده بود معلم در رتبه‌های یک تا پنج قرار بگیرد که خیلی خشک بودند؛ اما اکنون در رتبه‌های مربی تا استاد معلم قرار می‌گیرند. وی با بیان اینکه نقش بخش سوم اقتصاد که اقتصاد وقف، خریه، داوطلبانه و مردمی است باید جدی دیده شود که برای آن برنامه داریم، گفت: بیش از ۱۰ جلسه با خیرین داشته‌ام. باید خیرین را به سمت مناطق لازم‌التوجه بیشتر سوق دهیم. وزیر آموزش و پرورش در بخش دوم نشست خبری‌اش به سؤالات خبرنگاران پاسخ داد و درباره تعامل با صنعت این وزارتخانه در رسانه‌ها و تأخیر در شروع برنامه‌های تحولی و تغییرات مدیریتی گفت: از همین هفته رئیس مرکز روابط عمومی و اطلاع‌رسانی منصوب می‌شود. خودم تعامل را از امروز شروع کردم که همه بدانند راهبردم همین است. او افزود: کار مربوط به انتصاب تعدادی از مدیران کل استان‌ها را انجام دادیم که از فردا معرفی می‌شوند. این کار نیازمند استعلامات و مصاحبه‌ها بود که زمان می‌برد. این هفته حداقل چهار معاون نیز منصوب می‌شوند. قبول دارم که تأخیر شده است، چون خودمان هم با تأخیر شروع کردیم. نوری درباره مشکلات معلمان خرید خدمات گفت: ساعت خرید خدمات از ۲۴ به ۴۰ ساعت تبدیل شده است. ما حق‌الزحمه آن اساتعان را می‌دهیم که به اندازه میانگین ساعت تدریس یک فوق‌لیسانس آزاد است. بیمه آنها را هم باید کامل بپردازیم و برقرار کنیم که از سوی معاونت حقوقی پیگیری می‌شود.

وزیر آموزش و پرورش با بیان اینکه امسال تمام ردیف‌های بودجه به برنامه‌های شاخص‌پذیر بر اساس تحول بنیادین تقسیم شدند که برای اولین‌بار اتفاق افتاده است، اظهار کرد: بودجه سال آینده با کلیدواژه سند تحول بنیادین شاخص‌بندی شده و باید به آن برسیم. باید در برنامه اجرایی سند تحول، هر یک نیاز به ترمیم دارد. آن را انجام دهیم. وی درباره تصمیمات اعتراضی اخیر معلمان نیز گفت: فرهنگیان خواسته صنفی دارند، دیده‌اند ترتیب اثر داده نشده و از این طریق نقدشان را مطرح کرده‌اند. این را به حساب ایستادن مقابل نظام نگذاریم. ما برای اینکه نهادهی کنیم، باید سازمانی درست کنیم و تشکل‌ها درون آن قرار بگیرند که این گفتمان را داشته باشیم که حرف و حدس معلم شنیده شود. دانش به‌طور حضوری و غیرحضوری داریم که مباحث مطرح خواهد شد. وزیر آموزش و پرورش ادامه داد: درباره وضعیت صندوق ذخیره یازید گفت هرچه از همه شاخص‌ها نگاه می‌کنم، بانک سرمایه تقریباً آخر است که نشان‌دهنده نگرش مدیریتی است. بر اساس اصول بانکداری نوین اداره نمی‌شود. به دنبال‌مدیریه صندوق ذخیره از متخصصان استفاده خواهیم کرد. نوری درباره روند پرداخت معوقات و پاداش پایان خدمت بازنشستگان گفت: پاداش پایان خدمت بازنشستگان سال ۹۹ پرداخت شده؛ به‌جز مواردی که مشکل داشته‌اند مانند فوتی و اینها، اما مطالبات به کل اساتذگان‌ها پرداخت شده است. برخی حق‌التدریس‌ها هم پرداخت شده، اما در مواردی عقب‌ماندگی وجود دارد، ضمن عذرخواهی شرایط بودجه‌ای به‌نگه‌های است که با تأخیر پرداخت می‌شود. بااین‌حال در دولت جدید پیگیری کردیم. درباره اجرائی رتبه‌بندی و مکاتبه جدی با رئیس‌جمهور داشتم. اینها اولویت ماست و باید پیگیری کنیم تا انجام شود. نوری در پاسخ به پرسشی درباره وضعیت بازگشایی مدارس و برگزاری حضوری امتحانات با توجه به ورود ویروس امیکرون گفت: تا جایی که اطلاع دارم، امیکرون کشندگی کم ولی انتشار سریع دارد. ما نهاد تعلیم و تربیت هستیم. نهاد تخصصی این امر وزارت بهداشت است و حرف ستاد ملی کرونا برای ما حجت است. امروز جلسه ستاد ملی کرونا برگزار می‌شود و هرچه اعلام کند همسان را انجام می‌دهیم. وی درباره اقدام برای معلمان بازاداشتی نیز گفت: ما حاسی معلم هستیم، حلاله‌معلمی رفته اعتراض کرده است، بنده با مراجع ذی‌ربط تماس می‌گیرم و در این‌باره صحبت می‌کنم. اما همان‌طور که گفته شد باید سازوکار مناسبی برای کنش‌های صنفی وجود داشته باشد. حتماً رابط یا مشاور تشکل‌ها را برای بهبود تعاملات منصوب می‌کنیم. نوری با بیان اینکه ما فعلاً چیزی جایگزین شاد نداریم و باید از آن حمایت کرده و آن را تقویت کنیم، گفت: لازم است متخصصان برنامه درسی ورود داشته باشند. می‌دانم که بخشی از خانواده‌ها در شاد حضور می‌زنند و درس را در پیام‌رسان دیگری ادامه می‌دهند. شاد باید غنی و کاربریسند باشد. جلساتی با حضور متخصصان با‌گذاری الکترونیکی برای تقویت شاد در حال برگزاری است.